

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 309/2024
28.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Милош Милић и Данко Меловић, адвокати из ..., против тужене Основне школе „Трећи крагујевачки батаљон“ са седиштем у Крагујевцу, коју заступа Градско правобранилаштво Града Крагујевац, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1638/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 28.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1638/23 од 05.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1638/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 1260/22 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се обавезе тужена да јој на име накнаде штете због неисплаћене накнаде за стручно усавршавање за период од 20.11.2017. године до 20.11.2020. године исплати износ од 51.696,30 динара са законском затезном каматом од 01.08.2021. године до исплате, као и износ од 7.134,90 динара на име затезне камате обрачунате за период од доспећа сваког појединачног неисплаћеног месечног износа до дана вештачења 30.07.2021. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1638/23 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена наведена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији тужиле као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде због стручног усаврашавања тужиле у одређеном периоду (од 20.11.2017. године до 20.11.2020. године). О овом праву тужиле нижестепени судови су одлучили применом чланова 5. и 23. Правилника о сталном стручном усавршавању и напредовању у звања наставника, васпитача и стручних сарадника, члана 151. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања и члана 16. став 1. тачка 13. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, а код утврђења да је тужиле у оквиру редовног рада са пуним радним временом имала обавезно стручно усаврашавање које јој је плаћено кроз редовну зараду, а да за стручно усавршавање ван радног времена и ван тужене школе није подносила захтев послодавцу за плаћено одсуство.

Како се ревизијом не указује на постојање супротних одлука у истој чињенично-правној ситуацији, а по оцени Врховног суда побијана одлука донета је у складу са становиштем исказаним у одлукама овог суда донетим у парницама са идентичним предметом тражене правне заштите, нема потребе за уједначавањем судске праксе, а није потребно ни да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ново тумачење права.

Како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији тужиле, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за стручно усавршавање поднета је 20.11.2020. године и вредност предмета спора је 51.696,30 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора очигледно не прелази новчани цензус за дозвољеност ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиље недозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**